

DECISIONES S. REGII

Consilii Neapolitani

PER EXCELLENTISS. I. V. DOCT.

D. Antonium Capycium Regium Consiliarium æditæ.

Ad omnes ferme quotidianos casus enucleandos

Causidicis omnibus nedum viles,

sed perquam necessaria.

*Quibus in hac nostra secunda editione Vota, qua deerant, & Quatuor
Decisiones, nusquam alias impressas addidimus.*

OMNIA NUNC DILIGENTISSIME REVISÆ
CVM INDICE COPIOSISS.

VENETIIS APVD IVNTAS.

M D LV.

CVM PRIVILEGIO.

TABVLA SINGVLORVM FERME GASVVM
EXISTENTIVM IN PRAESENTI VOLVGINE DE
CISIONVM NOVARVM REGNI NEAPOLI-
TANI BREVITER ORDINE SVO
RITE CONTEXTA.

ABLATIVI Absoluti inducunt conditionem. nume. 17. dec. 132. folio. 146.
Abolitio concessa per statutum delinquentibus nō procedit in crimine lese maiestatis. nume. 56. dec. 130. folio. 99.
Absens in quibus casibus possit damnari i remissione. nume. 70. dec. 143. folio. 108.
Absolvendus à iuramento adhibet Episcopum suum non autem creditoris. nu. 6. dec. 18. folio. 18.
Absolutio à iuramento num concedatur ratione lesionis enormissimae. nu. 25. dec. 159. folio. 124.
Absolutio à iuramento concedi debet, quando eius observantia sit nutritiva peccati ex parte recipientis ex proposito, siue re ipsa. nu. 28. ibi. folio. 124.
Absolutio iuramenti conceditur contra recipientem cum peccato iuramentum. nu. 46. ibi. folio. 127.
Accusandi ius de privato crimine transit in heredem non ut heredem. quia non erat in bonis defuncti: sed tanquam personam, cuius interest prosequi propriam vindictam prosequendo iniuriam defuncti. nu. 2. dec. 75. folio. 53.
Accusator falsitatis an teneatur exprimere falsi qualitatem, locum, et in qua parte. nu. 2. dec. 79. folio. 56.
Accusare falsum, et nelle accusare facta sibi editione scriptura differunt inter se. nu. 3. ibi.
Accusari post mortem potest in crimine lese maiestatis. nume. 63. dec. 130. folio. 98.
Accusatus de homicidio, qui nunquam voluit deponere ut priuicipalis nec examinari, torqueri potest, non ad erendam confessionem: quia non procedunt iudicia sed responsione affirmatiuam, vel negatiuam. nu. 1. dec. 141. folio. 109.
Accusatus de homicidio nobilis positus in camera palatii cum fideiussoribus et custodia an satisfaciatur ritibus, et accusatus penatur in carcere. nu. 4. dec. 154. folio. 113.
Accusatus aut inquisitus in criminalibus instantia percepta debet absolui ab obseruatione iudicij. nu. 2. dec. 206. folio. 164.
Accusator utram audiatur nolens accusare de integro post lapsum biennij limita ut ibi. nu. 5. ibi.
Acta facta tempore rebellionis sunt nulla. nu. 17. dec. 36. folio. 59.
Acta facta inter alias personas faciunt fidem quo ad preparationem alterius iudicij, non quo ad decisionem. numer. 3. dec. 107. folio. 70.
Acta iudicialia siue civilia siue criminalia debent edi emittiq; praetendenti interesse. nu. 6. dec. 127. folio. 88.
Actio, que oritur ex sententia, dicitur habere naturam actionis, super qua sententia lata est. nu. 25. dec. 20. folio. 21.
Actiois personalis et hypothecae cumulatio permittitur in libello separato, et tempore diuerso ex post facto. numero. 1. dec. 30. folio. 56.
Actio personalis non datur contra tertium possessorem, seu singularem successorem. nu. 7. dec. 132. folio. 146.

Actio criminalis cadit in priuatis delictis, et est poena arbitraria extraordinaria usque ad mortem exclusiue. numero. 3. dec. 75. folio. 52.
Actore dicente se habere possessionem rei occasione talis Castri: et reo eandem propter aliam Castri: snia inter collata extenditur ad quemlibet successorem. nu. 7. dec. 1. folio. 1.
Actor exclusus à probando per lapsum termini non potest facere possessionem probandam per confessionem aduersarij. nu. 2. dec. 15. folio. 16.
Actor sequi debet forum rei regulariter. nu. 2. dec. 18. folio. 18.
Actor in replicatione facta contra fideiussorē excipientē de discussione utrū dicere debeat, tua non interest, uel tibi non expedit: cū is sit in forma opponēdi. nu. 4. dec. 54. folio. 43.
Actor declarando filium esse heredem, et eius aditionem, et administrationem releuatur ab ineptitudine libelli. numero. 2. dec. 70. folio. 51.
Actoris est cautela, ut, cum uidet reum opponere dilatoriam, taceat: nam currit ipso iure terminus. nu. 4. dec. 93. folio. 57.
Actor intentans dñium, et probans de quasi possessione alicuius iuris, non cadit ab illo iure. nu. 2. dec. 96. folio. 69.
Actor agens rei uendic. ad fundum allegando se dominum, si probet de usufructu, an cadat ab eo. nu. 3. ibi.
Actor in duobus casibus etiam circa burgensatica non tenetur declarare, si petit ut heres, uel non: alia practica est in contrarium. nu. 3. dec. 97. folio. 66.
Actor uendicans edificium non cogitur probare se edificasse sed sufficit probare se soli dominum. nu. 5. dec. 117. folio. 77.
Actor tenetur edere reo iura sua ad fundam exceptionem: nisi resultaret criminis manifestatio. nu. 1. dec. 127. folio. 88.
Actor cedens liti in re existente penes reum contentū, nihil transfert in eum, nisi ius excipienti. nu. 9. dec. 156. folio. 117.
Actoy principalis qui de calūnia non iurauit, nec de criminibus suorum testium rñdere tenetur. nu. 2. dec. 207. folio. 164.
Ad iudicatio utrū uirietur tota, si facta fuerit plus debito: an locus sit retentioni pro concurrenti quantitate debiti. nu. me. 9. dec. 41. folio. 37.
Ad iudicatio rei facta creditori per iudicem an reuocetur per appellationem, seu restitutionem, uel per ius offerendū: numero. 6. dec. 202. folio. 159.
Ad oha soluitur per usufructuarias, an proprietariū Regim. 3. dec. 184. folio. 147.
Adulteriū cū meretrice etiam nupta quo ad ipsam est punibile: nō autē quo ad accedēdē ad ipsam. nu. 4. dec. 44. folio. 38.
Aduocatus in alia causa simili, uel connexa, uel dependenti cū illa, in qua uult esse iudex, potest recusari ut suspectus. numero. dec. 146. folio. 109.
Aestim liber quāuis probet inter commune et descriptum in alimo, ut appareat quid et quantum solui debeat nomine functionis: tamen non probat inter descriptum et tertiam personam singularem. nu. 12. dec. 107. folio. 70.
Agnatus in feudo hereditario succedit, licet alius sit hō

DECISIONES NOVAE SACRI REGII CONCILII NEAPOLITANI

Per excellentiss. virum Dominum Antonium Capicium: in
quibus nunc secundo post primam impressionem
quatuor sunt additae decisiones.

SUMMARIA

- 1 Heres uicti turbans uictorem potest compelli per sententiam super uis possessionis latam contra praedecessorem. et nu. 12.
- 2 Interdicta omnia sunt in rem scripta.
- 3 Successor etiam particularis esse non debet melioris conditionis auctore suo.
- 4 Possessore a me u. clau. aut precario rem ipsam in alium alienante, possum contra successorem agere interdicto, sicut poteram contra auctorem.
- 5 Possessio transferitur cum sua causa, scilicet: uis, et qualitatibus.
- 6 Feuda et castra, licet mutent dominos et personas possessorum, tamen sunt eadem.
- 7 Actore dicente se habere possessionem rei occasione talis castri: et reo eandem propter aliud castrum sententia inter eos lata extenditur ad quemlibet successorem.
- 8 Feudum et castrum est homo inatus et suus utens ministerio sui feudatarii: ut uice sua tanquam organum et pica se gerat.
- 9 Feudatario castri mortuo, rerum etiam particularium possessio durat penes ipsum castrum.
- 10 Civitas habens castrum subiectum, uel ecclesia capellam sibi subditam sequitur cum quasi possessione subiectio- nis absq. particulari apprehensione.
- 11 Princeps per ingressum civitatis principalioris alienae ius provinciae apprehendendi causa possessionem uniuersalem cum iurisdictionali apparatu: iam acquirit totius provinciae possessionem.
- 12 Heredis possessio est noua possessio.
- 13 Sententia lata contra defunctum potest exequi contra heredem tamen citatum: et hoc in alijs iudicijs, q. in interdicto retinendi quod quidem limitatur nisi heres conueniatur in interesse passio ex turbatione defuncti. et nu. 15.
- 14 Sententia lata contra ius litigatoris, si non appellatur, debet executioni mandari.
- 15 Apostolus non releuat a decreto de exequendo: saltim ad finem retardanda executionis: nisi appelletur praetextu iniquitatis executionis. et nu. 18.
- 16 Appellare prohibetur a poena statuti, uel a facto uere notorio, uel a sententia excommunicationis: non prohibetur appellare a declaratione praedictorum.
- 17 Apostolus ab interlocutoria requirit causam specificam, et non in genere proferri.
- 18 Sententia de exequendo aliam solum est interlocutoria huius uim diffinitivae regulatam iuxta naturam diffinitivae.
- 19 Apostolus non requiritur expressionem causae, si ex facie sententiae constat uere de grauamine.
- 20 Sententia de exequendo aliam sententiam si non recipit

appellationem a prima, ita nec a secunda.

- 21 Index semel iudicans non potest reuocare, uel iterum iudicare in diffinitiva, nec in interlocutoria habente uim diffinitivae.
Fallit, nisi pronuntiet officio iudicis nobili. nu. 25. uel si primo iudicasset nulliter. nu. 26. uel nisi fuisset appellatum a dicta interlocutoria. nu. 27. et 29.
- 22 Index a quo potest reuocare grauamen in interlocutoria mera, etiam appellatione interposita. nu. 30.
- 23 Probationum, et publicationis omisio non uincit sententiam nisi reperiantur probationes factae, et sine dilatione.
- 24 Index potest opponere exceptionem falsi procuratoris quandoq. infra sententiam.
- 25 Conclusio in causa est de substantia in ordinarijs: non autem in summarijs.
- 26 Summariae sunt oes causae in Regno per. c. defestantes.
- 27 Citatio ad sententiam est de substantia: etiam in summarijs: Fallit in sententia principis, si pars fuisset citata ad se defendendam. nu. 36.
Vel nisi fuisset praesens in prolatione sententiae. nu. 37.

DECISIO I.

IN CAUSA DOMINI
Comitis Triuenti cum do-
mino Andrea de Ebulo su-
per executione cuiusdam de-
creti nuper lati in Magna
Cur. vic. contra praefatum do-
Andream. ¶ Primo viden-

- 1 dum est, an executio aucti decreti impediri valeat ob eiusdem decreti iniustitiam, cum in eo contineatur sententia olim latam in eadem Mag. Cur. contra quondam d. Carolum de Ebulo eius patrem super turbatione possessionis cuiusdam territorij, & sic sup. interdi. retin. esse exequendam contra ipsum d. Andream. ¶ Et q. dictum decretum ob hoc non sit iniustum: facit autoritas Io. fab. in §. retinende. xiiij. col. versi. sed an haeres, uicium in §. de interdi. ubi tenet, q. per sententiam super uis possi. latam contra praedecessorem compeccent haeres eius turbans uictorem saltem per actionem iudicati. ¶ Et pro Io. fab. facit, qm oia interdicta sunt in rem scripta. l. i. §. pe. ff. de interdi. propter quod eorum iura sequuntur quemlibet successorem. ¶ Praeterea non debet esse melioris conditionis successor etiam particularis

Capit. Deci.

quinq; quia quilibet eorum haberet plus de semisse, scilicet vnciam & partē vnā. Item si vnus est solus filius habebit trientē & plus habebit de triente quam sex de semisse. Et hoc scilicet dum dictum est, quod nō est differentia an sint sex vel quatuor, hoc quo ad ipsos secundogenitos, sed quo ad primogenitum est differentia: quia si sunt quatuor, habebit ante partem octo vncias, et in alijs quatuor vnā & sic nouem: sed si essent sex, habebit ante partem sex vncias, & in alijs sex vnā cum dimidia. *Sacr. Conf. in causa filiorum Galeatii Caraccioli* quo ad legitimam Burgenfaticorum iudicauit feminas facere partem, licet non admitterentur: dum enim essent octo filij quinq; masculi & tres foeminae, & tractaretur de legitima vnus ipsorū, iudicauit ipsam esse sextamdecimam, & sic foeminas facere partes, vt supra decisio. 158. vbi opiniones varieg, licet postea in liquidatione vitæ & militiæ iudicauerit dum essent quinq; filij masculi esse quintam partem me-

dietatis fructuum rerum feudaliū: et sic decimam: vnde foeminae ibi non fecerunt partem, quia si fecissent, fuisset octaua pars medietatis fructuum: & sic decimasexta pars vt iudicatum fuit. 1521. 17. Aprilis.

✱ Sacrum Consilium habuit hanc causam pro difficili ob auctoritates & iura hinc inde: & dixit partibus, quod facerent compromissum ex quo causa erat exemplaris & casus nouus: & factio cōpromisso iudicauit vitam & militiā ascendere ad annuos duc. 260. quāuis maior esset summa quæ sibi deberetur, qm teneremus opinionē q̄ in linea transfusali sit aucta legitima, et hoc in primo mēsis Decembris. 1530. actorū magister Hieronymus Campellonus. Nec oportuit hic discutere qm fuisset in linea descendenti, an foeminae quæ erāt duæ facerent partes: nā ex quo erant sex, si fecissent partes, fuisset dimidia totius & nō sex, habuissent quilibet .xij. partē assis: si fuissent quatuor quilibet eorū habuissent duodecimam partem assis.

Registrum

1 2 3 a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y

Omnia quaterna præter y duernum.

Venetijs apud heredes Lucantonij
Iuntæ. Anno. M D L V.
Mense Martio.

